

[Første næstformand.]

handling standses, og at dets henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, vil jeg betragte det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget. Sagens videre behandling stilles herefter i bero.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om børne- og ungdomsforsorg, (Udvidet klageadgang m. v.)

(Første behandling af lovforslaget (nr. 111) findes i tidenden sp. 1930, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 779).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Hjortnæs: Udvalgsarbejdet vedrørende dette lovforslag har ikke været særlig omfattende, og det har heller ikke været særlig kontroversielt. Ministeren har besvaret enkelte spørgsmål og herved afklaret nogle usikkerhedsmomenter. Det er i betænkningen fastslået, at den som § 80 a foreslåede bestemmelse må fortolkes ud fra det almindelige hovedprincip, at børneforsorgen i første række fremtræder som et tilbud om bistand til forældremyndighedens indehaver. Skal denne formulering have selvstændig betydning, må den forstås således, at børne- og ungdomsværnet, hvor det drejer sig om hjemtagelse af et barn, må tillægge det betydning, om den pågældende forældremyndighedsindehaver gennem de uddannelsesstøttemuligheder, der eksisterer i henhold til mødrehjælpsloven og revalideringsloven, får bedre muligheder for at sikre sig selv og barnet en tryk fremtid. Det er imidlertid væsentligt at fastslå, at det foreliggende lovforslag først og fremmest tilsigter at forbedre retsgrundlaget for plejeforældrene, og at lempelsen af adgangen for børneværnet

til at nægte hjemtagelse af et barn fra plejehjemmet bl.a. betyder, at der i højere grad må lægges vægt på barnets følelsesmæssige tilknytningsforhold, og herunder må det tillægges betydning, hvilken kontakt barnet har haft med de pågældende forældre.

Med hensyn til bistand til forældremyndigheden må denne først og fremmest sættes ind, før en eventuel plejetilladelse udstedes. Ikke alene må opmærksomheden henledes på den overgangsstøtte, der kan ydes i henhold til børne- og ungdomsværnslovens § 27, men også de før omtalte hjælpemuligheder efter mødrehjælpsloven og revalideringsloven må der orienteres om.

I øvrigt er jeg glad for, at socialministeren er indstillet på at fastsætte en frist for den afgørelse, børne- og ungdomsværnet skal træffe. Hvis det i praksis vil være muligt at forkorte sagsbehandlingstiden også i ankeinstansen, vil det være meget ønskeligt, ikke mindst i sager af den karakter, som her foreligger.

Et af de mere principielle spørgsmål, som har været gjort til genstand for drøftelse i udvalget, er, om anken bør have opsættende virkning. Ministeren har ikke ment det, og jeg er enig i den opfattelse. Med den lempeligere adgang, der er givet børneværnene til at nægte hjemtagelse, må det være meget sandsynligt, at en eventuel beslutning om at godkende en hjemtagelse kun vil blive omstødt i yderst sjældne tilfælde. Derfor taler hensynet til barnet for, at anken ikke skal have opsættende virkning.

Med det foreliggende lovforslag er jeg sikker på at folketinget bringer retstilstanden i overensstemmelse med, hvad der er den almindelige retsopfattelse på dette område, og jeg kan på socialdemokratiets vegne anbefale at stemme for lovforslaget med de ændringsforslag, ministeren har stillet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1 og 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den ændrede affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.